

PLIŠASTE ŽIVALI-MEDO-TEDDYBEAR

Medvedja zgodba se je začela v predrevolucionarnem letu 1847, ko se je v malem nemškem mestu v družini zidarjev rodila Margarete Steiff. Z enajstimi leti je deklica zbolela za otroško paralizo in ostala priklenjena na invalidski voziček. A Margarete ni ostala križem rok, bila je radovedna in bistre glave, zato se je šla učiti za šiviljo. Odprla je tudi svojo trgovino s konfekcijo, v kateri je večinoma prodajala krila iz takrat priljubljenega filca.

Leta 1880 je šel iz rok Margarete Steiff prvi plišasti slonček, narejen iz blaga in sicer naj bi ga uporabljali kot blazino za šivanke. Navdušil pa je predvsem otroke, ki so dobili novo igračko. Še isto leto se je sedem slončkov znašlo pod božičnimi drevesčki okoliških otrok.

Ni minilo dolgo, ko je delavnico zapustilo še tisoč slončkov. Povpraševanje pa se je še povečalo. Slonom so sledile opice, osli, konji, kamele, pujski, miške, psi, zajčki, žirafe, ptiči in medvedi. Na začetku prejšnjega stoletja je Margarete zaposlovala že več kot 200 ljudi, podjetje pa se je imenovalo M.St.Elefant. Richard Steiff je odrasel v obratu svoje tete Margarete. V Nemčiji in Angliji je študiral umetnost nato pa se je vrnil v domače podjetje. Pazil je na končno izdelavo malih živalic. Leta 1902, 26. oktobra je obiskal cirkus. Navdušil ga je nastopajoči medved. To žver je hotel kar najbolj verodostojno približati otrokom. Po njegovih skicah je Margarete iz moherja naredila prvega plišastega medvedka, ki je premikal glavo, roke in noge. Letos bo slavil že svoj stoti rojstni dan. Prvi so se obletnice spomnili v Steigerjevem družinskem muzeju v Munchnu. Njegova oznaka je bila 55 PB. Številka pove velikost (55 cm), P pomeni pliš in B premikajoč (nemško beweglich). Svoj izdelek je predstavil na sejmu v Leipzigu. Dneva je bilo že skoraj konec, navdušencev za medveda ni bilo, ki je končno stopil k njemu Hermann Berg, direktor veleblagovnice iz Amerike. Ko je opazil medvede je takoj naročil pošiljko 3000 medvedov. En kos je stal 8 nemških mark, kar je bilo takrat zelo veliko.

V ameriki so medvedka poimenovali Teddybear. Izročilo pravi, da je takratni ameriški predsednik Teodor Roosevelt, za prijatelje Teddy nekega dne odšel na lovsko odpravo na medvede v Mississippi. Ko je končno prišel na dober strel, je opazil, da je tarča nedolžni mladič. Medvedji mladič ga je tako ganil, da ga je pustil oditi k materi. Rekel je: »Če ubijem tega nedolžnega mladiča, ne bom mogel nikoli več pogledati v oči svojih otrok. Naključno je bil poleg tudi politični karikaturist Washington Posta in od takrat naprej je k vsaki Rooseveltovi karikaturi narisal malega medvedka in pripisal Teddy's Bear. Tako je nastal znani Teddybear.

Leta 1906 je predsednik Roosevelt v Belo hišo povabil Richarda Steiffa. Po vseh prostorih so bili razstavljeni plišasti medvedki. Roosevelt je Steiffu dejal,

da so mu vseč njegovi medvedki, vendar ne ve, kako naj jim reče. Takrat je Steiff mirno rekel:«To so vendar Teddy's Bears.

Podjetje Steiff je še vedno v družinskih rokah in izdeluje zelo iskane igrače.

Margarete je ukazala v uho vsakega njihovega medvedka všiti gumb z zaščitno znamko Knopf in Ohr. Tako ni več vprašanj, kateri so njihovi originalni medvedki.

Ko je potonil Titanik, so v Ameriki takoj naročili petdeset črnih plišastih medvedkov. Ameriški medvedki so se kmalu začeli razlikovati od evropskih – so bolj debeli in vedno nasmejani.

Angleški medvedki, izdelovala sta jih brata dvojčka Gay in David Campbell, so imeli bolj potlečene obraze, narejeni so bili seveda iz yorkširskega moherja.

Tudi svetovno znano otroško knjigo Medvedek Pu naj bi navdihnila mala plišasta živalica, ki jo je od žene za darilo dobil pisatelj A.A. Milne v začetku dvajsetih let prejšnjega stoletja.

Medvedki so kmalu dobili vse mogoče podobe. Oblačili so jih v mornarje, vojake, klovne, zdravnike, plesalce, v pižane in predpasnike. Zanimivo je, da so gumb v uhlju posnemali vsi izdelovalci. Tako imajo zbiralci najstarejših medvedov lažje delo, če se seveda gumb ni izgubil.

V Munchnu na Marienplatzu stoji pod mogočnimi arkadami muzej igrač. Tam je prava velika medvedja šola.

Če še nimate plišastega medvedka, si ga morate obvezno omisliti. Postelja potem nikoli več ne bo prazna in plišasti medvedki so najboljši poslušalci.